

Geneza Unii z Litwą

Państwo litewskie powstało w XIII wieku. Do wieku XIV stało się państwem silnie zfeudalizowanym. Feudałowie litewscy, wykorzystując panujące na ziemiach ruskich rozdrobnienie feudalne i osłabienie Rusi przez najazdy tatarskie, opanowali w XIV wieku znaczne obszary ziem ruskich (głównie tereny nad górnym brzegiem rzeki Dźwiny).

Litwini należeli do grupy Bałtów, jednoczenie się ziem litewskich było procesem długotrwałym. Rozpoczął je Mendog, który w 1253 roku koronował się na króla Litwy. Po jego śmierci dochodziło do ciągłych walk o panowanie nad ziemiami litewskimi i o koronę władcy.

Ciągłe walki trwające na przełomie XIII i XIV wieku zakończyły się dopiero za panowania Giedymina – księcia litewskiego, którego rządy wniosły wiele sukcesów w polityce wewnętrznej i międzynarodowej. Giedymin był władcą Litwy w latach 1316 – 1341. W okresie tym udało mu się przeprowadzić szereg reform min. zjednoczenie ziem litewskich, rozbudowa silnej armii, przyłączenie wielu ziem do państwa litewskiego. O Giedyminie możemy również powiedzieć, że był genialnym strategiem, który potrafił wykorzystać sytuację panującą na terenie Złotej Ordy (państwo Chingis – chana) i dzięki swojej zręczności zdobyć i przyłączyć szereg ziem do Litwy.

W polityce międzynarodowej Giedymin uchodził za władcę, sojusznika, współpracującego z wieloma państwami. Zawarł korzystne sojusze m.in. z Rygą, Polską (poprzez małżeństwo jego córki Aldony z Kazimierzem Wielkim) i papieżem. Giedymin za głównego swojego wroga i wroga państwa litewskiego uważał Krzyżaków, zresztą podobnie jak Polacy, którzy zmagali się z ich obecnością od 1226 roku.

Kolejną przyczyną silnego związku Polski i Litwy były rządy Ludwika Węgierskiego w Polsce oraz jego córki Jadwigi – tzw. Rządy dynastii Andegawenów w Polsce (1370 -1386).

Bardzo ważne znaczenie miała również chęć uniezależnienia się państwa polskiego od Dynastii Luksemburskiej, stąd szukano sojuszników wśród władców Litwy i Węgier.

Zarówno Korona Rzeczypospolitej Polskiej jak również Litwa posiadała wspólnego wroga, którym byli Krzyżacy.

Bojarzy litewscy widzieli w związku z państwem polskim, chęć zdobycia takich samych przywilejów, jakie posiada szlachta polska.